

Bygge-, Anlægs- og Trækartellet

København, den 9. juni 1992

Vedr.: Lovforslag om erhvervszoner (L 289)

I henhold til Arbejdsmarkedsudvalgets behandling af lovforslaget om dispensation fra forskellige love i forbindelse med oprettelsen af erhvervszoner (L 289) henvender Bygge-, Anlægs- og Trækartellet (BAT) sig til Dem som udvalgsmedlem af Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg.

Forslaget er et hidtil uset angreb på ellers ufravigelige rettigheder, der er indført for at beskytte arbejdstagerne mod urimelig behandling fra arbejdsgiversiden med hensyn til bl.a. hviletidsregler og regler for ferie.

Et af de borgerliges argumenter for forslaget er, at der skal være tale om en aftale mellem arbejdsgivere og arbejdstagere, men da erhvervszonerne netop skal oprettes i de mest betrængte områder med hensyn til arbejdsløshed, må man advare mod de følger, som forslaget indebærer.

Som LO tidligere har påpeget over for Arbejdsmiljørådet, er muligheder for »aftaler mellem de ansatte og en virksomhed« også et afgørende brud på de hidtidige bestemmelser, som er formuleret som »vedkommende arbejdsgiverpart og arbejdstagerorganisation«.

Vi finder det også besynderligt, at regeringspartierne, Centrum-Demokraterne, Det Radikale Venstre samt Kristeligt Folkeparti går med på et forslag, som stort set ligner det forslag, som Fremskridtspartiet fremsatte den 19. november 1991, B 24 forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af erhvervszoner.

Under 1. behandling af B 24 talte alle partier kraftigt imod med hovedbegrundelsen, at forslaget ville virke konkurrenceforvridende. Nu, hvor forslaget kom frem igen i forbindelse med aktiviseringsforliget, går de ind for forslaget.

Som citater fra industriministeren under 1. behandling af B 24 kan nævnes:

»... et sådant tagselvord, der vil kalde en skov af forskelligartede virksomheder frem, vil vise sig at skabe flere problemer, end det vil løse. Forslaget er for det første ikke neutralt, det favoriserer nogle tilfældigt udvalgte virksomheder i tilfældigt udvalgte egne og diskriminerer dermed andre.«

»I den engelske debat om erhvervszoner er det blevet fremhævet, at zonerne tiltrækker virksomheder fra nabokommuner frem for internationale investorer, og at de i øvrigt ikke vil kunne stå sig i konkurrencen fra erhvervszoner i tredje verdenslande med ekstremt billig arbejdskraft f.eks. Hongkong og Singapore.«

»For så vidt angår Eire kan jeg oplyse, at der har været nogle forsøgsordninger, men de er alle blevet ophævet, idet de ikke har kunnet godkendes af EF-Kommissionen.«

Således kunne man blive ved at opremse regeringens og de andre aftalepartiers modargumenter mod B 24.

Forskellen mellem det tidligere fremsatte forslag og det, der nu behandles, er, at moms- og skattefritagelser samt afskrivninger er taget af bordet, mens de forhold, som vedrører arbejdstagerne, er bibeholdt.

For at bruge deres egen argumentation er dispensation for bl.a. hviletid, børnearbejde og ferie også i høj grad konkurrenceforvridende.

DA har udtalt (til bl.a. Jyllands-Posten 2/6 92), at de finder, at lovforslaget er en meget dårlig idé for arbejdsmiljøet. DA siger:

»Det strider mod DA's politik at gøre et mindre godt arbejdsmiljø til konkurrenceparameter mellem virksomhederne. Man skal ikke konkurrere hverken nationalt eller internationalt på forskelle i arbejdsmiljøstandarden.«

Det er vigtigt at understrege, at reglerne om hviletidsbestemmelser (arbejdsmiljøloven kap. 9) i høj grad er udarbejdet for at hindre arbejdsulykker. Man må derfor gå ud fra, at det modsatte vil øge omfanget af arbejdsulykker.

Her er byggefagene særlig hårdt ramt. Alle-rede i dag dør der i gennemsnit en bygningsarbejder om måneden, og Arbejdstilsynets kampagne »Sort plet« i november sidste år viste, at der er langt endnu, før de eksisterende regler bliver overholdt.

Reglerne om hviletid og fridøgn er også vigtige for bygningsarbejdere af hensyn til sociale og familiære fritidsperioder frem for f.eks. ud-